

Recordant el cor de La Unió

Ara fa cent anys. Un segle. Tota una història, tota una vida; *sortint de les gorges dels cantaires de La Unió Manresana, les melodies alegres, joioses, enardides*, segons diu el director de la Coral, que segueixen el mestratge de Josep Anselm Clavé.

JACINT CARRIÓ

A l'any 1882, es formà a Manresa la Societat Coral La Unió Manresana. Més coneguda per el *Coro* de la Unió. Gràcies a l'entusiasme del gran músic, mestre i compositor, el molt il·lustre Sr. Josep Anselm Clavé i Camps junt amb un grup de manresans admiradors d'ell i de totes les coses nobles. Com en moltes altres Ciutats, Manresa ha tingut sempre més una joia a casa seva, que ha agrupat en el seu sí joves i grans, per a poder continuar l'obra del gran Mestre. La voluntat del qual era guiar-nos per camins de Cultura de Treball i Esplai.

Ha sigut una entitat amb altes i baixes, però mai ha deixat d'existir. De molt jove recordo que per la vigília de Pasqua i per la nit erem a milers els manresans que sortiem de casa amb les nostres famílies, per anar a sentir les Caramelles, gairebé la majoria no volia marxar sense abans haver escoltat el cor de la Unió, que sens dubte era llavors el més popular.

En el mig del Passeig hi havia el gran "Cafè La Gàvia". Ple a sobreixir des de primers hores del vespre, per veure i es-

coltar, els cors de Manresa i comarca, ja que hi feien cap tots els que hi poden tenir accés, fins a altes hores de la matinada. Quin entusiasme hi havia llavors. Recordo també els comentaris que es feien sobre persones i veus, entre elles dels nostres companys: Careta, Planes, Fangó, Biel (Gabriel) Secundino, Francesc i Tomàs Carrió, Prat, Antonés, Blai Riera, Sobrerroca, Puig i tants d'altres que espero amb perdonaran. Així com el mestre Sr. Tarrés. Què bonics eren aquells pòpurris, les sàtires, els valcets i sardanes. Així com aquells Aplecs a la Font del Soroll, a Juncadella al Bosc de l'Oller i del Suanya, com per arreu de la nostra geografia a France on ens acompanyava el Conseller Sanz Ibarz i en Festes Majors interpretant el millor dels seus repertoris, com Les Flors de Maig, Salut Cantors, La Sardana de Manresa, La Doncella de La Costa, La Maquinista, Els Pescadors, El Via Fora, El Cant del Poble, i tantes i tantes d'altres.

Però no tot s'acaba aquí hi havia també el Local Social del carrer d'Urgell i més tard el del

carrer de les Flors de Maig, on teniem el nostre teatre, secretaria, biblioteca, i cafè, on es reunien les famílies i amics per a celebrar diades i festes, sempre amb aquella germanor, plena de virtut i amor, com volia el nostre gran Mestre.

I així; fins el desastre dels anys 36-39, on varem perdre no solament molts companys, gairebé oblidats, sinó també la gran part del patrimoni de l'entitat, la qual cosa és precis recordar i rememorar i més ara que se celebra el Centenari per poder-ho recordar. Com es recordaran tantes altres coses.

No obstant, en els anys 40 i amb l'esforç dels socis va reemprendre la seva marxa i per no parar-se mai més. Quin esforç més gran no ha sigut el dels homes de Clavé, presidits ara pel president Pere Jo, més tenint en compte que no han rebut subvencions prou valuoses si bé s'ha arribat al Centenari amb 400 socis i un conjunt de cantants formidables, per poder continuar l'obra del gran mestre Josep Anselm i Clavé.

Per molts anys germans. Els d'avui i els d'ahir.